

ועל זה בפתח (שם) ה' בקר תשמע קולי, ולא כתוב ה' בברך תשמע קולי. אלא לגבי הברך של אברם הוא אמר. בקר עריך לך ואצפה. שני בקר למה? אלא אחד בקר של אברם, ואחד בקר של יוסף, שפטוב (בראשית מד) הברך אור, ומתרגמים: בקר מאיר, מAIR וDAI. עריך לך ואצפה, מה זה עריך לך? אלא אסדר לך גור שלך להרליך, כמו שנאמר (תהלים קלט) ערכתי גור למשיחי. ולגבי הברך של יוסף הוא אמר, שאותו סדור של גור שלו הוא.

ואצפה, מה זה ואצפה? הרי כל בני העולם מצפים ומהיכים לטוב התקודש ברוך הוא, ואפלו בהמות השדה, ומה שבבח של דוד יותר מפל בני העולם? אלא דבר זה שאלתי, וכשה אמרו לי, והוא דבר אמרת שבא מרחוק. אור ראשון שברא התקודש ברוך הוא היה מאיר עד שלא יכלו היעולות לסבול אותו. מה עשה התקודש ברוך הוא? עשה אור לאורו להחלב זה בזה. וכן כל שאר האורות, עד שפלו העולמות.

התקימו בקיוםם ויכלוי בסבל. ומשום לכך התפשטו דרגות והחלבשו אורות, והם נקרים כנפים עלינוים, עד שSEGIMUTIM לברך זה של יוסף, והוא לוקם כל האורות העליונים. ומתוך שלל האורות הקעלוניים בו תלויות, זיוו עליה מסוף העולם עד סוף העולם שלמעלה, עד שהעולמות שלמטה לא יוכולים לסבול. בא דוד והתקין גור זה, כסוי לברך זה של יוסף להכפותה בו ולתעמיד עולמות שלמטה בסדור הבר הזה, ועל זה בפתח בקר עריך לך ואצפה, כמו שנאמר (שמות ל) ויצפהו זהב טהורה. (נ"א ובנין התחוא בוצינא דוד ביה פלייא וכו') בגין דההוא בוצינא דוד אידי,

על דא כתיב, כי בברך תשמע קולי. ולא כתיב כי בברך תשמע קולי. אלא לגבי בקר דAbram קאמר. (תהלים ח) בברך עריך לך ואצפה. תרי בברך אמא. אלא חד בברך דAbram. וחד בברך יוסף. הכתיב, (בראשית מד) הברך אור, ומתרגמין צפרא (דף ר"ד ע"ב) נהיר ודאי. עריך לך ואצפה, עריך לך מה. אלא אסדר לך בוצינא דילך לאדרלקא. במא דאת אמר (תהלים קלט) ערכתי גור למשיחי. ולגבי בברך יוסף קאמר, דההוא סדורא דבוצינא דיליה הוא. ומהו ואצפה. הא כל בני עולם מצפאן ומחפאן לטיבו קדושא בריך הוא, ואפלו בעיר דחקלא, ומה שבחא דוד יתר מל בני עולם, אלא, מה דא שאילנא, וחייב אמרו לי, ואיה מלחה קשות דאת מרחיק. נהורא קדמאה דברא קדושא בריך הוא, הנה עד דלא הו יכלין עולםין למסבליה. מה עבד קדושא בריך הוא, עבד נהורא לנהוריה, לאחלבשא דא ברא. וכן כל שאר נהוריין, עד עצמן בלהו אתקימיו בקיומיהם, ויכלין למסבל.

ובגין זה אתפסטו דרגין, ואחלבשו נהוריין, ואיןון אקרון כנפים עלאין, עד דמתו להאי בברך יוסף, ואיהו גטיל כל נהוריין עלאין, ומגו דכל נהוריין עלאין ביה תלין, זיויה סליק מפייפי עולם עד סייפי עולם דלעילא, עד עצמן דלתפה לא יכלין למסבל. אתה דוד ואתקין hei בוצינא, חופה להאי בברך יוסף, לאתחפה ביה, וילקימא עולםין דلتפה, בסדורא דבוצינא דא ועל דא כתיב, בברך עריך לך ואצפה. במא דאת אמר, (שמות לו) ויצפהו זהב טהורה. (נ"א ובנין התחוא בוצינא דוד ביה פלייא וכו') בגין דההוא בוצינא דוד אידי,